

**ARCHIVES HISTORIQUES
DE LA COMMISSION**

**COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"**

COM (77)404

Vol. 1977/0133

Historical Archives of the European Commission

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(77) 404 def.

Brussel, 29 Juli 1977

Voorstel voor een Richtlijn
inzake de bescherming van deelnemers
aan onderwijs op afstand

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

COM(77) 404 def.

Memorie van toelichting

I. Inleiding en algemene opmerkingen bij de richtlijn

Het onderwijs op afstand is een vorm van onderwijs die bijzonder goed tegemoet komt aan de behoeften van personen die een vorm van onderwijs of een beroepsopleiding willen volgen. Deze vorm van onderwijs is immers niet aan een plaats gebonden; bovendien kan de leerling zijn studie organiseren naar gelang van zijn persoonlijke mogelijkheden en capaciteiten en kan hij op de meest gunstige wijze profiteren van de tijd die hem ter beschikking staat.

De leerling of volwassene die aan een schriftelijke cursus wenst deel te nemen welke door een particulier wordt georganiseerd, heeft in het algemeen behoefte aan bijzondere bescherming aangezien de afstand tussen leerling en docent controle op het didactische materieel en de pedagogische en didactische kwaliteiten van de docenten bijzonder moeilijk maakt.

In de regel wordt het didactische materieel slechts ten dele aan de leerling overgemaakt waardoor deze zich geen oordeel kan vormen over de hele cursus; hij kan derhalve zijn kansen om met succes de cursus te volgen, niet beoordelen alvorens het contract te hebben gesloten. Het komt herhaaldelijk voor dat de leerling er, door publiciteitscampagnes, mondelinge mededelingen, de levering van een gedeelte van het didactische materieel of door andere middelen, toe wordt gebracht een contract te sluiten voor deelneming aan een schriftelijke cursus die niet overeenstemt met zijn kennis en capaciteiten. Hieruit vloeit verlies aan tijd, geld en energie voort, hetgeen kan leiden tot een verzwakking van de wil van de leerling een cursus of opleiding te volgen.

Het duidelijke voorbehoud dat velen maken ten aanzien van de deelneming aan een schriftelijke cursus, neemt af wanneer vaststaat dat enerzijds degene die het onderwijs op afstand verstrekt daartoe door een overheidsinstelling is erkend en dat anderzijds de contracten zo zijn opgesteld dat de leerling een behoorlijke bescherming is gewaarborgd. Deze beide voorwaarden zijn van bijzonder belang in gevallen waarin de organisator van een schriftelijke cursus en de deelnemer in verschillende landen van de Gemeenschap wonen.

.../...

In het eerste programma van de Europese Economische Gemeenschap voor een beleid gericht op de bescherming en voorlichting van consumenten, dat op 14 april 1975 door de Raad van Ministers werd goedgekeurd, zijn o.a. acties op het gebied van de opvoeding en voorlichting van consumenten opgenomen, alsmede acties gericht op de bescherming van hun juridische en economische belangen. Bij resolutie van 17 februari 1975 heeft het Europese Parlement gevraagd om het uitwerken van een richtlijn inzake het onderwijs op afstand die zou moeten berusten op de volgende beginselen :

1. alle cursussen moeten automatisch door de staat worden gecontroleerd en goedgekeurd;
2. het pedagogisch personeel moet een behoorlijke opleiding hebben genoten en over de vereiste kwalificaties beschikken;
3. de verkoop aan huis is verboden;
4. de bescherming van de leerlingen moet gewaarborgd zijn, met name voor wat betreft de contractuele voorwaarden.

II. Juridische situatie in de lid-staten en juridische grondslag van de richtlijn

In vijf lid-staten is het onderwijs op afstand in een afzonderlijke wet geregeld. Met deze wetten wordt gestreefd naar een zodanige organisatie van het onderwijs op afstand dat de goede kwaliteit van dat onderwijs is gewaarborgd, waarbij tevens de details worden geregeld van de contractuele betrekkingen tussen organisator en deelnemer met het oog op een behoorlijke bescherming van deze laatste. Op deze wijze tracht men misbruiken te voorkomen en het publiek ertoe aan te zetten aan het onderwijs op afstand deel te nemen zonder vrees voor organisatoren die hun taak niet au sérieux nemen, niet gekwalificeerd zijn of zelfs bedrieglijk te werk gaan. In Frankrijk (particuliere organisatie die onderwijs op afstand willen verstrekken, moet zich opgeven; pedagogische controle op de cursussen) en in de Bondsrepubliek Duitsland (erkenning van de cursussen), is de controle op alle schriftelijke cursussen gewaarborgd.

Onderwijs op afstand, verstrekt door particuliere organisaties, speelt in alle lid-staten een zekere economische rol. Het feit dat de wetten in de lid-staten en met name de manieren waarop de organisatoren van onderwijs

op afstand worden gecontroleerd, onderling verschillen kan een hinderpaal vormen voor de vrije concurrentie tussen deze organisaties voor onderwijs op afstand.

Bovendien verschilt de mate waarin de consument wordt beschermd van lid-staat tot lid-staat. Deze verschillen komen nog meer tot uiting door het feit dat deelnemers aan schriftelijke cursussen steeds vaker afkomstig zijn uit andere landen dan die waar de organisatoren zijn gevestigd.

Uit dien hoofde hebben de verschillende wetten een rechtstreekse invloed op de werking van de Gemeenschappelijke Markt. Krachtens artikel 100 moeten zij derhalve worden geharmoniseerd.

Aangezien deze richtlijn er in verschillende landen toe zou leiden dat de wettelijke bepalingen moeten worden gewijzigd, moet het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité worden geraadpleegd (artikel 100, lid 2, van het Verdrag).

III. Toelichting bij de artikelen

In artikel 1 wordt het toepassingsgebied van de richtlijn vastgelegd. In lid 1 wordt bepaald dat alleen onderwijs op afstand, dat op basis van een juridisch contract wordt verstrekt, onder de richtlijn valt. Er zijn geen redenen om onderwijs dat door de staat of door regionale of plaatselijke autoriteiten wordt verstrekt van de toepassing van de richtlijn uit te sluiten, indien dergelijk onderwijs wordt verstrekt op basis van een contract tussen organisator en leerling. Daarentegen is de richtlijn alleen van toepassing op betaald onderwijs op afstand. Weliswaar kan een leerling, die deelneemt aan een schriftelijke cursus waarvoor geen financiële vergoeding wordt gevraagd, ook tijd en energie verspillen wanneer de kwaliteit van de cursus niet in overeenstemming is met zijn behoeften. Desniettemin werd het minder opportuun geacht ook de "gratis" cursussen in het toepassingsgebied van deze richtlijn op te nemen. Krachtens artikel 16 zijn de lid-staten altijd vrij om ook dergelijke cursussen aan de bepalingen van de richtlijn te onderwerpen.

De definities in lid 2 zijn zeer ruim opgesteld ten einde, zo mogelijk, het hele onderwijs op afstand hieronder te vangen.

.../...

In artikel 2 is het beginsel neergelegd van een stelsel voor de erkenning van organisatoren van schriftelijke cursussen. Een dergelijke voorafgaande erkenning lijkt in principe noodzakelijk om een efficiënt toezicht op de organisatoren te kunnen houden. Ten einde nochtans rekening te houden met de juridische situatie in enkele lid-staten die elke vrijheidsbeperking op gebied van onderwijs verbiedt, behouden de lid-staten de mogelijkheid alleen een stelsel van facultatieve erkenning in te voeren. Om te vermeiden dat een niet erkende organisator onderwijs op afstand zou verstrekken in een land met een stelsel van verplichte erkenning, laat artikel 3, paragraaf 2, aan de lid-staten toe, op hun grondgebied, elke activiteit van een niet erkende organisator te verbieden of te beperken.

De erkenningsvoorwaarden worden door de lid-staten vastgesteld. De gevraagde inlichtingen hebben ten doel de aansprakelijke organen in staat te stellen de situatie van de organisator en van zijn personeel alsmede de kwaliteit van de cursussen te beoordelen.

In de artikelen 3 en 4 zijn bepalingen opgenomen inzake verlening en intrekking van de erkenning. Door de verlenging van de erkenning om de drie jaar, is het aansprakelijke orgaan verplicht te controleren of aan de erkenningsvoorwaarden nog steeds wordt voldaan.

De artikelen 5 en 6 dienen om de leerlingen te beschermen tegen bepaalde handelspraktijken die in het verleden vaak tot misbruik hebben geleid. Bezoeken ten huize van de leerlingen zijn niet geheel verboden aangezien het bijzonder moeilijk is te onderscheiden tussen het bezoek van een pedagogisch raadgever en dat van een verkoper. Het artikel voorziet echter wel in een volledig verbod op ongevraagde bezoeken, daar voor een dergelijk bezoek een schriftelijk verzoek van de leerling is vereist.

De sanctie voor het niet in acht nemen van het bepaalde in dit artikel is vervat in artikel 8, lid 4.

Artikel 6 dient om een halt toe te roepen aan commerciële praktijken waarbij om publiciteitsredenen financiële voordelen worden toegezegd.

Artikel 7 bevat bepalingen inzake de publiciteit. Aangezien het contact tussen de leerling en de organisator voornamelijk schriftelijk tot stand komt is het van belang dat de leerling gedetailleerde gegevens ontvangt over de organisator en over de cursus die hem wordt aangeboden. Daarom werden positieve verplichtingen opgenomen voor de publicitaire documentatie. Voorts ligt het in de bedoeling van de Commissie op korte termijn aan de Raad van Ministers een ontwerp-richtlijn voor te leggen inzake misleidende reclame.

Artikel 8 bevat het beginsel dat het contract tussen organisator en leerling schriftelijk moet worden opgesteld. Dit beginsel vindt zijn rechtvaardiging in het feit dat het contract veelal het enige schriftelijke stuk is waarin de organisator zich bindt en dat aan de leerling wordt afgegeven; door dit document wordt hij georiënteerd over zijn rechten en verplichtingen tegenover de organisator, terwijl de toezending van publicitaire documentatie niet verplicht is. In het schriftelijke contract moeten derhalve de wezenlijke voorwaarden van de betrekkingen tussen leerling en organisator worden vastgelegd.

De consequenties die voortvloeien uit het feit dat een contract werd gesloten zonder inachtneming van het bepaalde in artikel 5, zonder dat het contract schriftelijk was opgesteld of zonder dat het werd ondertekend, zijn vastgelegd in artikel 8, lid 4. De consequenties voor het niet in acht nemen van deze bepalingen moeten streng zijn ten einde ontduiking te voorkomen. De meest efficiënte methode om de eerbiediging van deze verplichtingen te waarborgen is de nietigheid van het contract.

Het verbod tevoren het volledige bedrag volgens het contract te innen, zoals vastgelegd in artikel 9, heeft ten doel te verhinderen dat de leerling zich voor een voldongen feit ziet geplaatst wanneer hij bijvoorbeeld gebruik wil maken van zijn opzeggingsrecht; vaak is het immers voor de leerling zeer moeilijk zijn geld terug te krijgen.

Krachtens artikel 10 heeft de leerling het recht het contract op te zeggen binnen zeven dagen na ontvangst van de eerste levering didactisch materieel. De leerling beschikt immers van dat tijdstip af over een aantal gegevens op grond waarvan hij met kennis van zaken kan besluiten of de schriftelijke cursus bij zijn kennis en capaciteiten is aangepast. Volgens artikel 16 behouden de lid-staten het recht deze termijn te verlengen.

In artikel 11 zijn voorschriften opgenomen inzake de opzegging van het contract. Het lijkt van belang te zijn een recht tot opzegging wegens belangrijke omstandigheden toe te kennen, naast soortgelijke rechten waarover de leerling op grond van de nationale wetgeving beschikt. Ter vermijding van misbruiken is motivering van deze omstandigheden noodzakelijk.

Voor opzegging met een opzeggingstermijn behoeven echter geen motieven te worden opgegeven.

Artikel 12 dient om bepaalde contractuele clausules buiten het contract te houden die bijzonder nadelig voor de leerling kunnen zijn, met name clausules krachtens welke de leerling zich verplicht bij wijze van sanctie ongeacht welke bedragen aan de organisator te betalen.

Artikel 13 dient om de rechten van de leerling te verdedigen wanneer een derde van hem bedragen eist, die hij schuldig is krachtens het met de organisator gesloten contract.

Artikel 14 heeft ten doel het bepaalde in deze richtlijn aan de contractvrijheid te onttrekken. Alleen de in deze richtlijn vervatte bindende bepalingen zijn in staat de leerlingen een behoorlijke bescherming te waarborgen.

Artikel 15 dient om het bepaalde in de richtlijn aangaande contracten die buiten handelsinstellingen worden gesloten niet van toepassing te doen zijn op contracten inzake onderwijs op afstand.

De beide hoofdonderwerpen van die richtlijn - schriftelijke vorm van het contract en bedenktijd voor de consument - zijn immers vervat in de artikelen 8 en 10 van de onderhavige richtlijn.

Daarentegen bevatten de wettelijke voorschriften inzake het consumentenkrediet vaak meer gedetailleerde artikelen voor de bescherming van de consument. Daarom mogen die artikelen uiteraard niet buiten werking worden gesteld door de bepalingen die krachtens de onderhavige richtlijn worden uitgevaardigd.

In artikel 16 is duidelijk gesteld dat de lid-staten het recht behouden andere bepalingen, die op een nog betere bescherming van de leerlingen zijn gericht, uit te vaardigen of te handhaven.

Ontwerp-richtlijn
inzake de bescherming van deelnemers
aan aanonderwijs op afstand

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

gelet op het voorstel van de Commissie,

gelet op het advies van het Europese Parlement,

gelet op het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

overwegende dat het onderwijs op afstand een in de lid-staten verbreide soort van onderwijs vormt, die in de lid-staten reeds wettelijk is geregeld;

overwegende dat deze vorm van onderwijs een belangrijke taak wacht bij het onderwijs en de beroepsopleiding; dat zij in het bijzonder geschikt is voor contacten tussen docenten en leerlingen, die zich in een andere staat bevinden;

overwegende dat de uiteenlopende aard van de wetgeving ter zake van rechtstreekse invloed kan zijn op de werking van de Gemeenschappelijke Markt; dat derhalve moet worden overgegaan tot een nader tot elkaar brengen van de wetgevingen ter zake;

overwegende het eerste programma van de Europese Economische Gemeenschap voor een beleid inzake bescherming en voorlichting van de consument (1);

overwegende dat deze richtlijn wezenlijk ten doel heeft de leerling een behoorlijke bescherming te bieden in zijn betrekkingen met degene die het onderwijs op afstand verstrekt;

overwegende dat voor een daadwerkelijke bescherming van de leerlingen een vergemakkelijkt kan worden door een stelsel van verplichte erkenning van degene die onderwijs op afstand wenst te verstrekken; dat de lid-staten nochtans de mogelijkheid moeten behouden een stelsel van facultatieve erkenning te voorzien;

.../...

(1) PB No. C 92 van 25 april 1975

overwegende dat het van belang is dat bepaalde handelsgebruiken, zoals de verkoop aan huis, de reclame voor en de publiciteit over cursussen, aan specifieke voorschriften worden onderworpen;

overwegende dat de leerlingen beter beschermd zijn wanneer de contracten inzake deelneming aan een schriftelijke cursus schriftelijk zijn opgesteld en een aantal wezenlijke bepalingen bevatten;

overwegende dat het gewenst is de leerling een termijn van zeven dagen na ontvangst van de eerste levering van een cursus te gunnen, waarbinnen hij op zijn verplichting een cursus te volgen terug kan komen; dat het gewenst is de leerling andere mogelijkheden voor het opzeggen van het contract te bieden;

overwegende dat ook andere bepalingen noodzakelijk lijken, zoals het verbod bepaalde clausules in het contract op te nemen en af te wijken van de bepalingen die in uitvoering van deze richtlijn worden uitgevaardigd,

HEEFT DE ONDERHAVIGE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op onderwijs op afstand op basis van een contract en tegen geldelijke vergoeding.
2. In de zin van deze richtlijn betekent :
 - a) "onderwijs op afstand", een vorm van onderwijs of opleiding waarbij tussen organisator en leerling gewoonlijk een afstand bestaat en waarbij het contact tussen leerling en organisator geheel of voornamelijk plaatsvindt door regelmatige uitwisseling van gedrukte, geschreven, auditieve, visuele, audiovisuele of andere mededelingen;
 - b) "cursus", het onderwijs op afstand bestaande uit een reeks gezamenlijk aangeboden lessen, met inbegrip van lessen die verschillende gedeelten omvatten, die op zodanige wijze zijn gecoördineerd, ingedeeld of samengevat, dat zij één onderwijs- of opleidingsplan of -programma vormen en die afzonderlijk kunnen worden verstrekt;
 - c) "organisator", een instelling of een natuurlijke of juridische persoon die het onderwijs of de opleiding verstrekt door middel van onderwijs op afstand;
 - d) "leerling", hij die een cursus volgt of wenst te volgen.

Artikel 2

1. Iedere lid-staat bepaalt dat een organisator die onderwijs op afstand wil verstrekken a) hieroe moet worden erkend, ofwel
 - b) het recht moet hebben zich hiertoe te doen erkennen.
2. Iedere lid-staat wijst een orgaan aan dat aansprakelijk is voor het verlenen van de erkenningen en stelt de erkenningsvoorwaarden vast.

De verzoeken om erkenning bevatten volgende gegevens :

- a) naam, adres en financiële en juridische situatie van de aanvrager;

.../...

- b) toelatingsvoorwaarden, programma, gehalte en doel van de cursussen;
- c) nauwkeurige gegevens over de kwalificaties, als vakman en pedagoog, van de leider van de studies, de aansprakelijken voor de afzonderlijke cursussen, andere leden van het onderwijzend personeel en van hen die de cursussen hebben opgesteld, alsmede over de gebruikte of te gebruiken pedagogische methodes.

Artikel 3

1. Iedere lid-staat bepaalt dat
 - a) het in artikel 2, lid 2, bedoelde aansprakelijke orgaan de erkenning verleent aan iedere aanvrager die aan de vastgestelde voorwaarden voldoet;
 - b) de erkenning wordt verleend voor een periode van drie jaar, die kan worden verlengd;
 - c) iedere erkende organisator ontvangt van het aansprakelijk orgaan bedoeld in artikel 2, paragraaf 2, een kenteken of een symbool de erkenning stavend waarvan hij melding mag maken in zijn briefwisseling, zijn publikaties en zijn publiciteit.
2. De lid-staten mogen, op hun grondgebied, elke activiteit van een organisator die niet over de in artikel 2 bedoelde erkenning beschikt, verbieden of beperken.

Artikel 4

1. Iedere lid-staat bepaalt dat het aansprakelijke orgaan bedoeld in artikel 2, lid 2, het recht heeft de erkenning in te trekken, indien aan de voor de erkenning vereiste voorwaarden niet of niet meer wordt voldaan.
2. De organisator is verplicht tijdens de geldigheidsperiode van de erkenning aan het aansprakelijke orgaan iedere wijziging op te geven in de punten bedoeld in artikel 2, lid 2, die van invloed kunnen zijn op het besluit houdende erkenning.

Artikel 5

De lid-staten vaardigen bepalingen uit krachtens welke ieder bezoek voor publiciteitsdoeleinden of voor het verstrekken van raad dan wel voor het sluiten van een contract voor deelneming aan een cursus is verboden, tenzij de persoon die wordt bezocht tevoren een voor publiciteitsdoeleinden dienende documentatie aangaande het onderwijs op afstand dat door de organisator wordt verstrekt, dan wel pedagogisch materiaal dat op een cursus betrekking heeft, of een cursus heeft ontvangen en zelf schriftelijk om een dergelijk bezoek heeft gevraagd.

Artikel 6

1. De lid-staten verbieden de organisatoren financiële vergoedingen voor het bevorderen van de deelneming aan een cursus te verstrekken of toe te zeggen.
2. Een gratis proefles wordt niet beschouwd als een financiële vergoeding als bedoeld in het voorgaande lid.
3. De organisatie kan aan een leerling die bij een georganiseerd examen bijzonder goede prestaties heeft geleverd, een beurs of een speciale prijs toekennen.

Artikel 7

De lid-staten treffen de maatregelen die nodig zijn om te waarborgen dat

1. in de advertenties, reclameboodschappen en publicitaire documentatie inzake de activiteiten van de organisator dan wel inzake de afzonderlijke cursussen geen misleidende gegevens of verklaringen voorkomen;
2. de publicitaire documentatie volledig is, met name ten aanzien van :
 - a) het toelatingssysteem, eisen inzake eerder genoten onderwijs alsmede aard en gemiddelde duur van de cursussen en de voornaamste beroepsmogelijkheden die zij bieden;
 - b) eventueel de door het orgaan bedoeld in art. 2, lid 2, verleende erkenning;
 - c) een beschrijving van de voorgestelde cursus(sen) onder vermelding van het tijdstip waarop deze voor het laatst is (zijn) bijgewerkt;
 - d) aard van de onderwijs- of opleidingsdiploma's of -certificaten die worden afgegeven en mate waarin deze eventueel zijn erkend;
 - e) omvang en plaats van vestiging van de instelling, alsmede omvang en pedagogische kwalificaties van het daaraan verbonden personeel.

Artikel 8

1. De lid-staten bepalen dat contracten voor deelneming aan een cursus tussen de organisator en de leerling schriftelijk moeten worden gesloten.
2. Het contract omvat de wezenlijke voorwaarden en met name de volgende gegevens :
 - a) naam en adres van partijen;
 - b) titel, onderwerp en beschrijving van de cursus;
 - c) gebruikelijke duur van de cursus;
 - d) totale kosten van de cursus onder afzonderlijke vermelding van uitgaven voor de aankoop van boeken, uitrusting of materieel. Indien de in het contract vastgelegde prijs in termijnen wordt betaald of door middel van een door de organisator gekozen of verschaft betalingswijze, moeten de totale kosten van de cursus worden vermeld met rente en bijkomende kosten;
 - e) de vermelding dat het didactische materieel dat aan de leerling wordt toegezonden deze toebehoort of wel slechts in leen wordt gegeven;
 - f) de voornaamste bepalingen uit de artikelen 10 en 11 van deze richtlijn;
 - g) de vermeldingen bedoeld in artikel 7, lid 2, b), c) en d).
3. Elke partij dateert en tekent het contract en een door de wederpartij gedateerd en ondertekend exemplaar wordt haar overhandigd.
4. De lid-staten bepalen dat een contract voor deelneming aan een cursus dat werd gesloten zonder inachtneming van het bepaalde in de artikelen 5 en 8, lid 1, of dat niet door partijen werd ondertekend, nietig is.

Artikel 9

De organisator mag vooraf geen bedrag ontvangen dat hoger is dan hetgeen waarop hij voor drie maanden cursus recht heeft, noch mag dit bedrag meer bedragen dan 25 % van de totale kosten van de cursus.

.../...

Artikel 6

1. De lid-staten verbieden de organisatoren financiële vergoedingen voor het bevorderen van de deelneming aan een cursus te verstrekken of toe te zeggen.
2. Een gratis proefles wordt niet beschouwd als een financiële vergoeding als bedoeld in het voorgaande lid.
3. De organisatie kan aan een leerling die bij een georganiseerd examen bijzonder goede prestaties heeft geleverd, een beurs of een speciale prijs toekennen.

Artikel 7

De lid-staten treffen de maatregelen die nodig zijn om te waarborgen dat

1. in de advertenties, reclameboodschappen en publicitaire documentatie inzake de activiteiten van de organisator dan wel inzake de afzonderlijke cursussen geen misleidende gegevens of verklaringen voorkomen;
2. de publicitaire documentatie volledig is, met name ten aanzien van :
 - a) het toelatingsstelsel, eisen inzake eerder genoten onderwijs alsmede aard en gemiddelde duur van de cursussen en de voornaamste beroepsmogelijkheden die zij bieden;
 - b) eventueel de door het orgaan bedoeld in art. 2, lid 2, verleende erkenning;
 - c) een beschrijving van de voorgestelde cursus(sen) onder vermelding van het tijdstip waarop deze voor het laatst is (zijn) bijgewerkt;
 - d) aard van de onderwijs- of opleidingsdiploma's of -certificaten die worden afgegeven en mate waarin deze eventueel zijn erkend;
 - e) omvang en plaats van vestiging van de instelling, alsmede omvang en pedagogische kwalificaties van het daaraan verbonden personeel.

Artikel 8

1. De lid-staten bepalen dat contracten voor deelneming aan een cursus tussen de organisator en de leerling schriftelijk moeten worden gesloten.
2. Het contract omvat de wezenlijke voorwaarden en met name de volgende gegevens :
 - a) naam en adres van partijen;
 - b) titel, onderwerp en beschrijving van de cursus;
 - c) gebruikelijke duur van de cursus;
 - d) totale kosten van de cursus onder afzonderlijke vermelding van uitgaven voor de aankoop van boeken, uitrusting of materieel. Indien de in het contract vastgelegde prijs in termijnen wordt betaald of door middel van een door de organisator gekozen of verschaft betalingswijze, moeten de totale kosten van de cursus worden vermeld met rente en bijkomende kosten;
 - e) de vermelding dat het didactische materieel dat aan de leerling wordt toegezonden deze toebehoort of wel slechts in leen wordt gegeven;
 - f) de voornaamste bepalingen uit de artikelen 10 en 11 van deze richtlijn;
 - g) de vermeldingen bedoeld in artikel 7, lid 2, b), c) en d).
3. Elke partij dateert en tekent het contract en een door de wederpartij gedateerd en ondertekend exemplaar wordt haar overhandigd.
4. De lid-staten bepalen dat een contract voor deelneming aan een cursus dat werd gesloten zonder inachtneming van het bepaalde in de artikelen 5 en 8, lid 1, of dat niet door partijen werd ondertekend, nietig is.

Artikel 9

De organisator mag vooraf geen bedrag ontvangen dat hoger is dan hetgeen waarop hij voor drie maanden cursus recht heeft, noch mag dit bedrag meer bedragen dan 25 % van de totale kosten van de cursus.

.../...

Artikel 10

1. De lid-staten bepalen dat de leerling het recht heeft het contract op te zeggen binnen een termijn van zeven dagen, te rekenen vanaf het tijdstip waarop hij de eerste levering van didactisch materieel heeft ontvangen die is verzonden na ondertekening en overhandiging van het contract.
2. Bij geschillen inzake de ontvangst en de dag van eerste levering, berust de bewijslast bij de organisator.
3. Indien de leerling het contract vóór afloop van de in lid 1 van dit artikel bedoelde termijn opzegt, is hij gehouden het ontvangen materieel terug te zenden. De organisator is gehouden alle gestorte bedragen terug te betalen.

Artikel 11

1. De lid-staten bepalen dat de leerling het contract om gegronde redenen mag opzeggen indien belangrijke omstandigheden, zoals een ernstige ziekte of werkloosheid, hem verhinderen aan de cursus deel te nemen. In dat geval mag geen betaling worden geëist tenzij voor reeds vervallen termijnen.
2. Na een termijn van zes maanden kan de leerling te allen tijde, met inachtneming van een opzegtermijn, zonder opgave van redenen het contract opzeggen. De opzegtermijn wordt door de lid-staten vastgesteld en mag niet meer dan drie maanden bedragen. De wederzijdse rechten en verplichtingen uit hoofde van het contract lopen af aan het einde van de opzegtermijn. Bedragen die door de leerling zijn betaald voor enige periode die volgt op de opzegging van het contract worden hem terugbetaald.
3. De leerling mag niet worden verplicht een financiële garantie te verstrekken of zijn verplichtingen te waarborgen door middel van een bankkrediet, verzekeringspolis of soortgelijk contract.

Artikel 12

De lid-staten verbieden het opnemen van de volgende clausules in het contract voor deelneming aan een cursus :

- a) contractuele strafbepalingen;

- b) betaling van een vast bedrag voor schadevergoeding en interesten;
- c) uitsluiting of beperking van eisen tot schadevergoeding en interesten.

Artikel 13

De lid-staten bepalen dat, indien de organisator zijn rechten tegenover de leerling geheel of ten dele aan een derde cedeert, de leerling tegenover deze derde dezelfde rechten geniet als tevoren tegenover de organisator.

Artikel 14

De lid-staten verbieden krachtens contracten tussen de leerling en de organisator van de bepalingen die in uitvoering van deze richtlijn werden uitgevaardigd af te wijken.

Artikel 15

1. Het bepaalde in de richtlijn van de Raad van inzake de bescherming van de consumenten in het geval van contracten die buiten commerciële instellingen worden gesloten, zijn niet van toepassing op de overeenkomsten tussen organisator en leerling.
2. Het bepaalde in deze richtlijn sluit de toepassing van de bepalingen inzake de verkoop op afbetaling of het consumentenkrediet niet uit.

Artikel 16

Het staat de lid-staten vrij ruimere bepalingen uit te vaardigen dan vermeld in deze richtlijn, ten einde de leerlingen een betere bescherming te waarborgen, met name door verlenging van de termijn bedoeld in artikel 10.

Artikel 17

1. De lid-staten treffen binnen een termijn van achttien maanden met ingang van het tijdstip van mededeling van deze richtlijn de maatregelen die voor het uitvoeren daarvan nodig zijn en houden hierover de Commissie onmiddellijk op de hoogte.
2. De lid-staten delen aan de Commissie de inhoud van de wezenlijke bepalingen van intern recht mede welke zij uitvaardigen op het gebied dat door deze richtlijn wordt beheerst.

Artikel 18

Deze richtlijn is gericht tot de lid-staten.

.../...